

FSD2206 PERHEHAASTATTELUT LASTEN KÄNNYKÄN KÄYTÖSTÄ 2001-2002

FSD2206 FAMILY INTERVIEWS ON CHILDREN'S MOBILE PHONE USE 2001-2002

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoaarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Haastattelija: Marianne Partanen

Haastattelijan syntymävuosi: 1975

Haastattelun päivämäärä: 24.-25.11.2001

Haastateltavan sukupuoli: Äiti, Liisa, Johanna: Nainen, Juha: Mies

Haastateltavan asuinpaikka: kaupunkimainen kunta/Etelä-Suomen lääni

Haastateltava: Äiti (V1), Liisa (V2), Juha (V3), Johanna (V4)

Haastateltavan ikä:

Haastateltavan ammatti:

V1: Niin, että meillä ni lapset ei saa koskee kännyköihin, että lankapuhelimeen vaan vastaa, et jos oikeesti haluaa saada kiinni, ni sitte täytyy. Siinähan lapset voi sanoo, että on vaikka ollu poissa, että se kännykkähän jää aina, että kuka on soittanu tai sitte vähintään soittaa uuvestaan, että mulla kyl tulee aika paljo puhelui sitäki kautta. Niinpä.

H: Mitä eroa on kännykän ja puhelimen kautta tapahtuvassa viestinnässä?

V1: Tota mulle lanka on paljo virallisempi ja meille hankittiin tämä, ku muutettiin sillo aikanaa, ku mull aoli sillo just kännykkä, ni tota tavallaan tietokonetta tai jotain varte se ja siks se on ollu ihan hyvä. Sit se on oikeestaan, että lapset saa käyttää sitä, että jos niillä on asiaa, ni se saa soittaa sitte lankapuhelimesta, mut tota öö mul oli aluksi hirveen ehdoton tärkeä sääntö se, että toi kännykkä oli mun yksityispuhelin. Mä en antanu sitä yhtään minnekään, ku vaan ystäville, jopa koulukavereilla, mut se aiheutti ongelmia koulussa sitte, ku ne koulukavereil ei ollu mun. Elikkä se on laajentunu nyt sit muutaman vuoden sisällä, et nyt se on sit, se on sekottunu se, et mä hoidan sillä mun kaikki, hyvin paljon kaikki asiat sillä kännykälläki.

H: Miks se muuttu?

V1: Öö tota. Vaikee, vaikee sanoo. Enempi niin päin vois pohtia sitä, et miks se niin ku laajeni, että et mä nyt sit kuitenkin kaiken maailman yhdistysasioissa sun muussa. Kaikenlaisissa asioissa koulukaverit ja kaikki sai kiinni sit, et vaikka vois olettaa, että kännykkä aina saattaa temppuilla tai jotain, et siihen ei voi niin luottaa, mut siihen se sit on kääntyny.

H: Ootko tyytyväinen laitteeseen? Erikson on harvinaisen

V1: Joo on. Sitä paitsi tota. En mä tiijä sillo, onks se sit se tekniikka vai mitä öö. Ei mul oo mitään pahaa sanottavaa. Akku on kerran vaihettu. Ja tota ei mitään, mitään, et kai se nyt viimesiään vetelee, että uus pitäis hankkia, mut kannattaa se puhuu loppuun asti. Edes ku kukaan noista lapsista ei oo sanonu ja ollu jonossa, että osta uus ja anna mulle. Ei ole.

H: Mikä on sun mielipide lapsista ja kännyköistä?

V1: Öö, jos on eletty ennenki ilman, niin miks ei selvittäis nytkin. Ainoo peruste sille on, et vanhemmat ei oo niin läsnä. Ei oo niin paljon kotona, ku ennen. Kotiäityis ja tälläne oli enne paljo yleisempää, mut sit mun mielestä se kännykän käyttö on aiheuttanu selasii huonoi puolii esimerkiks se kynnyks ottaa yhteyttä vanhempiin on madaltunu ihan liian ales ja se häiritsee töissä olevien työrauhaa ja keskittymiskykyä ja meil on esimerkiks ollu sellane sääntö, että ku mähän olin tos töissäki ja mul oli nää koululaisetki, ni nää oli jopa päivät yksinään kesälomalla keskenään kotona. Iskä kävi vähä kattomassa sit aina, ni tota lapset ei saanu soittaa mulle töihin. Mulla oli siellä kännykkä, jollon mä omasta puhelimesta sillo siel työpaikalla soitin tiettyyn aikaan päivästä kysyin, onks kaikki hyvin ja sillo sai purkaa hetken mieltään, mut et sitte tota mul ei voinu kysyy.